

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 10 lutego 2005 r. (przekazanej w piśmie z dnia 14 lutego 2005 r., odebranych dnia 25 lutego 2005 r.), oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego w dniu 16 września 2004 r. na decyzję przewodniczącego komisji konkursowej z dnia 22 czerwca 2004 r. (konkurs COM/PB/04), odmawiającej dopuszczenia skarżącego do tego konkursu;
2. w niezbędnym zakresie uchylenie również wspomnianej decyzji przewodniczącego komisji konkursowej z dnia 22 czerwca 2004 r. (konkurs COM/PB/04) oraz pisma ją zatwierdzającego z dnia 19 lipca 2004 r.;
3. obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszenie kandydatury skarżącego, będącego członkiem personelu pomocniczego w Komisji, na konkurs o charakterze wewnętrznym dotyczący zmiany kategorii COM/PB/04 została odrzucona z powodu tego, że nie był on członkiem personelu tymczasowego ani urzędnikiem w dniu upływu terminu zgłaszania kandydatur.

Skarżący zarzuca Komisji:

- po pierwsze, naruszenie art. 27 i 29 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz popełnienie oczywistego błędu w ocenie, ponieważ skutkiem zaskarżonych decyzji oraz ogłoszenia o konkursie było odrzucenie kandydatów, którzy mogli wykazać szczególne kwalifikacje oraz znaczne doświadczenie zawodowe nabyte w Komisji na rzecz kandydatów, którzy mogliby mieć mniejsze kwalifikacje oraz wykazać mniejszy rzeczywisty staż pracy w służbach Komisji oraz
- po drugie, naruszenie zasady niedyskryminacji w ten sposób, że pracownicy, którzy przez większość kariery zawodowej w Komisji mieli status personelu pomocniczego zostają jego zdaniem dopuszczeni do udziału w konkursie wyłącznie na tej podstawie, że w dniu upływu terminu zgłaszania kandydatur są członkami personelu tymczasowego, podczas gdy kandydatura skarżącego, który przez długi czas był członkiem personelu tymczasowego, została odrzucona wyłącznie z tego powodu, że w tym dniu był członkiem personelu pomocniczego.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2005 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-212/05)

(2005/C 193/62)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 30 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Republiki Włoskiej, reprezentowa-

wanej przez *Avvocato dello Stato* Antonia Cingolę, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonych pism [z dnia 21 marca 2005 r. nr 02772 [POR Campania Cel 1 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 1 PO 007)], z dnia 13 maja 2005 r. nr 04534 [Docup Cel 2 Regione Lombardia 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 014)] oraz z dnia 13 maja 2005 r. nr 04537 [Docup Cel 2 Regione Lombardia 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 014)], jak również wszelkich uprzednich i następczych aktów z nimi związanych;
- 2) obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są analogiczne do tych przedstawionych w sprawie T-345/04 Republika Włosa przeciwko Komisji⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004, str. 55

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2005 r. przez Jean-Luca Delplanckiego i Matteo Governatoriego przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-213/05)

(2005/C 193/63)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 26 maja 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Jean-Luca Delplanckiego, zamieszkałego w Braine-le-Comte (Belgia) oraz Matteo Governatoriego, zamieszkałego w Saint-Josse-ten-Node (Belgia) reprezentowanych przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena, Jeana Noëla Louisa i Etienne Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji o powołaniu skarżących na urzędników Wspólnot Europejskich w zakresie, w jakim ustalają one ich grupę zaszerogowania z zastosowaniem art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Podnoszone zarzuty i główne argumenty są identyczne z tymi i podniesionymi w sprawach T-130/05, T-160/05, T-162/05, T-170/05, T-183/05 i podobne do tych podniesionych w sprawach T-58/05, T-164/05, T-192/05 oraz T-201/05.

Skarga wniesiona w dniu 10 czerwca 2005 r. r. przez Huvis Corporation przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-221/05)

(2005/C 193/64)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 10 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Huvis Corporation, z siedzibą w Seulu (Korea Południowa), reprezentowanej przez adwokatów J.-F. Bellisa, F. Di Gianniego i R. Antoniniego z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Huvis Corporation wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2005 z dnia 10 marca 2005 r. nakładającego ostateczne cła antidumpingowe na przywóz włókien poliestrowych z Chińskiej Republiki Ludowej i Arabii Saudyjskiej, wprowadzającego zmiany do rozporządzenia (WE) nr 2852/2000 nakładającego ostateczne cła antidumpingowe na przywóz włókien poliestrowych z Republiki Korei i kończącego postępowanie antidumpingowe w odniesieniu do przywozu z Tajwanu w zakresie, w jakim nakłada ostateczne cła antidumpingowe na dany towar produkowany przez Huvis Corporation i, o ile to konieczne, stwierdzenie, że przepisy rozporządzenia podstawowego, na których opierają się błędne ustalenia w zaskarżonym rozporządzeniu, nie znajdują zastosowania.
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca jest spółką specjalizującą się w produkcji nici poliestrowych, włókien poliestrowych i politereftalanu etylenu, która ma siedzibę w Korei. Na mocy rozporządzenia Rady (WE)

nr 428/2005 ⁽¹⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antidumpingowe w wysokości 5,7 % na przywóz włókien poliestrowych z Korei produkowanych przez skarżącą.

Skarżąca podnosi, że metoda zastosowana przez Radę w celu obliczenia marginesu dumpingowego skarżącej, a w szczególności w celu obliczenia korekty cła zwrotnego, o którą wniosowała skarżąca, jest niezgodna z art. 2 ust. 4 porozumienia antidumpingowego WTO (Światowej Organizacji Handlu), ponieważ nie dokonuje ona sprawiedliwego porównania między ceną eksportową skarżącej a normalną wartością oraz nakłada na skarżącą nadmierny ciężar dowodu.

Metoda zastosowana w celu obliczenia korekty cła zwrotnego narusza również zasady pewności prawnej, uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności, ponieważ przy jej zastosowaniu Rada niezgodnie z prawem zwiększyła margines dumpingowy skarżącej. Ponadto Rada naruszyła art. 11 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego, ponieważ w ramach spornego dochodzenia w sprawie przeglądu zastosowała inną metodę obliczania korekty cła zwrotnego niż w dochodzeniu pierwotnym. Metoda ta również narusza zasadę niedyskryminacji, ponieważ w podobnych przypadkach Rada stosowała korzystniejszą metodę.

Skarżąca ponadto podnosi, że odmowa uwzględnienia kosztów kredytu, na które się powoływała w ramach dochodzenia w sprawie przeglądu jest niezgodna z art. 2 ust. 4 porozumienia antidumpingowego WTO, ponieważ nie przedstawia ona sprawiedliwego porównania między ceną eksportową skarżącej a normalną wartością oraz że żądanie przez Radę dowodów na poparcie korekty kosztów kredytu nakłada na skarżącą nadmierny ciężar dowodu.

Odmowa uwzględnienia kosztów kredytu, na które powołuje się skarżąca, narusza również zasadę dobrej administracji, ponieważ wniosek został oparty na okoliczności, że skarżąca nie przedstawiła pisemnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia, podczas gdy przyznane przez nią zasady płatności były oparte na zwyczajowych zasadach biznesowych obowiązujących w Republice Korei.

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2005 z dnia 10 marca 2005 r. nakładające ostateczne cła antidumpingowe na przywóz włókien poliestrowych z Chińskiej Republiki Ludowej i Arabii Saudyjskiej, wprowadzające zmiany do rozporządzenia (WE) nr 2852/2000 nakładającego ostateczne cła antidumpingowe na przywóz włókien poliestrowych z Republiki Korei i kończące postępowanie antidumpingowe w odniesieniu do przywozu z Tajwanu (Dz.U. L 71, str. 1).